

Lutheruſoweje zyrkwineje Poſtillje njemiſke čiſchczecz, ſo by je Ludžom tunjo do Ruſow podaſ. Ale ſchto bje? Hacz runje jeho Wotpoladanje dobre a pobožne bje, da ſo tola temu nedžakomnemu Sſwjetej prawje nelubeſche. Pſchetož ton bydžiſche to, drubi tamne Prjedowanje radſiſcho we nej widžił. So byſchče da nam tehodla žaneho Poruka dacz netrebali, ſmy ſebi jeho Domjazu Poſtillu wuſwolili, kotraž ma runje taſ rjane, runje taſ jadriwe a runje taſ woſebne Prjedowanja jako ta zyrkwina, dofelž tu jedyn Luther a jedyn Duch ryczi.

§. 7. Haj my zyli ſkoro rez, ſo ſo ta Domjaza Poſtilla ljepe ſa waſ hodži, dyžli ta zyrkwina. Te Prjedowanja we tutej Poſtilli ſu ſweczeho a pſcheſ Potojzu we jeho Domi we tych ljetach 1531, 1532, 1533, 1534 dđeržane, a rjeka tehodla ta Domjaza Poſtilla. Jeny njekotre, kotrež ton Pokaſowar pokafacz budže je won we Wittenberku, menujzy we Zyrkwi, kotraž ma Mleno: Schitkim Sſwjatym, dđeržat. Tola pſcheſ Potojzu je won domach dđeržat. A tehodla je won taſ prjedował, fajž je to Sſlowo wužitne bylo k Wucženju, k Dowedženju, k Sſwarenju a k Poljepſchenju we Prawdoſzi, 2 Tim. 3, ſa domjazy Schtant. Jcho Dowedženja, Napominanja a Wabenja ic. bjechu tehodla na te Paſchony domjazeho Schtanta, kotrež ſu Zona, Džeczi, Gzeledž, Podrožnizy, Sſuſodži a tehorunja, ſložene. Tu je malo Prjedowanjow, ſo by tymſamym, džež ſo hodži, dobre Wucžby newudžjelit, ſich neroſwučit, neſchtraſował aby netroſchtował. Schitke jehy Pſchirunanja ſu wot domjazych Wjezow. Jcho Pſchiſłowa naſtupaju domjazy Schtant. Dyž bjeſche Nedželu aby drubi ſwjaty Džen do Polnja w Zyrkwi prjedował, aby nebjeſche Khorofſje dla we Božim Domi prjedowacz moł, da dđeržeſche won potom domach tym ſwojim Ryſchpor. Tu poſlučachu jehy Zona, Džeczi, Džowki, Sſlužominizy, Wucžominizy pjeſnje ſedžo, a ſpjewachu ſnim, dyž bjeſche won ton Kyrliſch janeſł. Schtuž wot Sſuſodow wo to rodžeſche, ton možeſche tež pſchindž, ſo tam ſobu deſje ſwyncz, poſlučacz a ſpjewacz. To ſo ſaležzi činicz koždemu Hoſpodarej nedželſki a drubi ſwjaty Džen, pſchetož won je ſebi ſam a we ſwojim Domi Mjeſchnik, Propbeta a Kral, a dyž won laſowacz nemože, da dyrbi won Hoſpoſu aby Džeczi ktemu dđeržecz. Kajž tamny rjany Kyrliſch*) praji: Ty ſy me žalbowal, ſo bych Propbeta byl, tež Kral a Mjeſchnik Boži, kotremuž Boh da Sbožje ic. a tež Bože Piſmo wobtwerdži, po 2 St. ſwjateho Jana wjeho 1 Epift. Scht. 20. 27., a tež či ſtari Wotzojo tamneho Saſonja, Habraham, Iſaak a Jakub ſe ſwojim Heremplom jawnje wopokaſachu. Teho ſo da naſch nebo D. Luther tež nechaſche ſminycz, ale popaſowafche ſwoje lube Jehnjatka domach na rjanej dječelowej Sarodži, ſo bychy ſo prawje najyde, dyž wohnkach na Poſu malo jyz mjeſachu, aby hewał wohnkchodžicz nemožachu. Wy, lubi Sſerbjo, kotrymž kjeſpſchemu ta Poſtilla pſchetožena je, ſze ſweczeho ſchizy wdomjazym Schtanczi. Tehodla budže ſo wona runjewohn ſa waſ hodžicz. Wy Hoſpodarjo a Hoſpoſy, to moža waſche Knihy bycz, we kotrych wy a či Waſchi do Wolje duchomneje Paſtwy namaſacz budžecz. A njetk ſo ſničim wjazysamolwicz nemožecz, jako byſchče Knihy nemjeli, tu wot Boha poruczeniu domjazu Božu Sſlužbu dđeržecz. Tež nebudže treba, ſo byſchče ſebi to Bože Piſmo ſami wutožicz zyli, fajž ſu hacž dotal njekotři činili; pſchetož wy ktemu powołani a roſwuczeni neſſze.

*) Čien nuž do ſwojeho Rodu ic. ic.